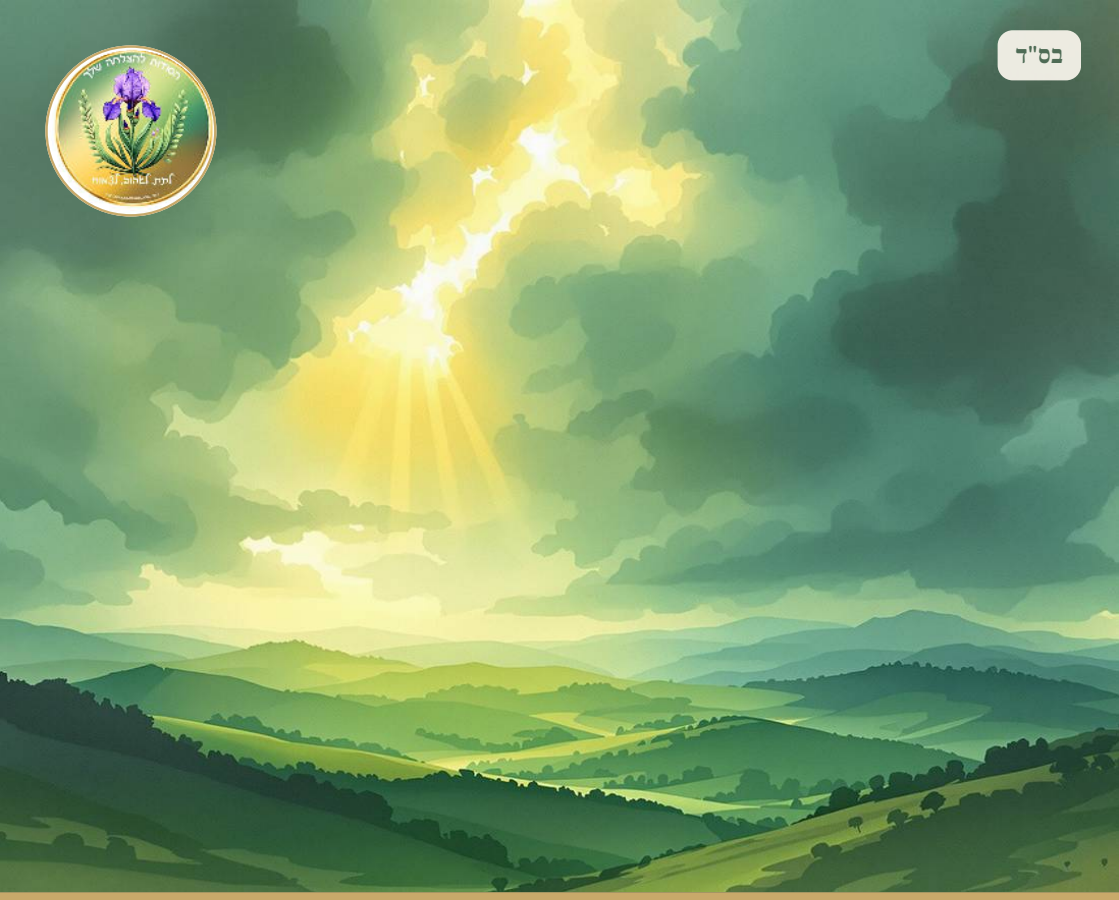
בס"ד

פרשת לך לך

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

הסודות להצלחה שלך

www.yoursuccesstoolbox.com

▶ לצפייה בשיעור המלא ביוטיוב

תוכן העניינים

ואעשך לגוי גדול (בראשית יב, ב) 6

וַאֲעַשְׂךָ לְגוֹי גָּדוֹל וַאֲבָרֶכְךָ וַאֲגַדְּלָה שְׁמֶךָ... (בראשית יב, ב) 7

ואברכה מברכיך (בראשית יב, ג) 7

מקללך אאור 9

וְנִבְרְכוּ בְךָ כֹּל מִשְׁפְּחֹת הָאֲדָמָה (בראשית יב, ג) 9

וילך איתו לוט 10

וְאַבְרָם בֶּן-חָמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ... (בראשית יב, ד) 10

שתזרע ולא תקצור 11

תכניס ולא תוציא 14

תוציא ולא תכניס 14

יחרב ביתך 14

יחרב גם האושפיזין שלך 14

השלחן שלך יהיה הפוך כל הזמן 15

"ולא תראה שנה חדשה" 15

אמרי נא אחותי את 15

אל תירא אברם אנכי מגן לך (בראשית טו, א) 16

בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה נִמּוֹל אַבְרָהָם וְיִשְׁמָעֵאל... (בראשית יז, כו–כז) 18

ה' יגזור עליכם חיים טובים וארוכים 19

21

לצפייה בשיעור המלא ביוטיוב

סרקו את הקוד או לחצו כאן

youtube.com/watch?v=6dYFDaO31Cg

בס"ד

פרשת לך לך

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

אומר המדרש, אומר הקב"ה לנשמה של כל אחד מאיתנו, קודם ירידתה לעולם הזה לה, "**לך לך מארצך**", כנגד חלק הנפש שבאדם. חלק הנפש, זה כל הטבעים שיש לאדם מצד הדם. "כי הדם הוא הנפש". הנפש מתאווה להנאות השייכות לגוף. לכן תמצא שיש אדם שאוהב מאכלים כאלה, ויש אדם שאוהב מאכלים אחרים. כמו כן לגבי נטיות אישיות שיש לאדם. זה מצד הנפש. לכן יש לעבוד על תיקון מידות הנפש, כגון, גאווה וכעס וקפדנות וקמצנות, עצב...הקב"ה מבקש מהנפש להתרומם. תצא מהארציות שיש בך, תתרומם מהגשמיות ומהנטיות הקשות שיש לך.

אח"כ אמר לו "**ממולדתך**". "מולדתך", זה הרוח. הרוח היא הנפש הרוחנית שבאדם. החלק הרוחני. חלק הדיבור, "רוח ממללא", כל הנטיות הרוחניות שבאדם. יש מי שאוהב ללמוד בקיאות, יש מי שאוהב ללמוד עיון. יש אוהב ללמוד מוסר, זוהר, הלכה. כל אחד יש לו נטיה ב"רוח" שלו. מהיכן נטיה זו באה ? מ"המולדת" שלו. מה זה המולדת ? היכן הרוח שלו נחצבה מתחת כסא הכבוד.

אח"כ אמר, "**ומבית אביך**". זו הנשמה שבאדם. הנשמה היא חלק אלוקה ממעל. היא מורה רוחני גבוה מאד מאד. ויכולה לעלות אין קץ מעלות. כך כותב רבינו האר"י. לפעמים נותנים לאדם חלק קטן ניצוץ של אור קטן, אולי 2 וואט. אבל הוא במעשיו הטובים ובלימוד התורה ובחקר המצוות מעמיק והולך ועולה. ויכול להגיע לוואט של מיליארדים.

אברהם אבינו נולד מאבא שעבד עבודה זרה ואמא שלו לא שמרה טהרה. עליו נאמר "מי יתן טהור מטמא". השטן לא חלם שנשמת אברהם אבינו תבוא מתרח

ומאמתלאי. הכל הקב"ה עשה הפוך על הפוך נגד הטבע, והנה זרח והאיר בעולם. עד היום אורו זורח.

"**אל הארץ אשר אראך**" זו דרך התורה.

יש מעשה ידוע, בדורנו, כשהיו קדושים וצדיקים, היה פה ראש המקובלים של ירושלים, **הגאון רבי שלמה דואק**. שמו יצא מסוף העולם ועד סופו. עד **שהגאון רבינו יוסף חיים** שנפטר למעלה ממאה שנה, היה עומד איתו בקשר מכתבים בנושא קבלה, והעיד עליו שהוא ענק שבענקים. היה מעשה, שאני שמעתי אותו אישית מפי מוראבי. אבי שהגיע לפה, אם היה אבי בחיים כעת היה צריך להיות בן 115 שנה. בחודש שבט שנת תר"ס הוא נולד. כשהגיע לפה היה בן 25. כשהגיע לפה הלך לבקר את רבי שלמה דואק שהיה גר כאן. הוא בסוף ימיו חלה בעיניים בעקבות זה שרופא ערבי נתן לו איזה תרופה שאבד את מאור עיניו. היה יודע את כל התורה בע"פ. כל הכוונות היו חרוטות בשכלו. אמר לי אבי שהיו לומדים אצלו 60 תלמידי קבלה ענקים שבענקים. כמו רבי מונסי עליו השלום, רבי אליהו מערבי, רבי שלמה משיח, רבי יששכר בועזיז, רב סלמן אליהו, ועוד...שאל אותו מור אבי שאלה בקבלה. הוא אמר לו תפתח דף מ"ו. עד שאבי מחפש הוא חטף מידו את הספר ולא היה רואה והצביע לו על המילה. איבד את מאור עיניו ויודע. עמד אבי תמה ממנו. המעשה היה לפני כ 90 שנה. היתה משפחה נכבדה ממצריים שאחרי הלידה נטרפה דעתה עליה. היה לה שכן מכשף גוי שהזיק לה. וכמה שניסו לרפאות אותה לא הצליחו. שלחו לרב דואק את המעשה אמר תלכו לרב יהודה פתיה שהיה צעיר ממנו. הוא שאל האם יש איזה בגד שלה או איזה חפץ שלה ? שלח אותם לשוק לקנות מטפחת ראש עבורה. השליח היה רבי יעקב דואק. אחד הגבאים של מוסיוף. הוא לקח את המטפחת והביא אותה לרבי יהודה פתיה. רבי יהודה פתיה קרא על המטפחת "אנא בכח", קורא פסוק וקושר קשר, קורא פסוק וקושר קשר. אח"כ אומר עוד פסוקים ועושה קשרים. עד שלא ראו מטפחת אלא קשרים קשרים. אמר לו תתן את זה למשפחה שלה וישימו את זה על ראשה בלילה ויפתחו את הקשרים

אחד אחרי השני ויאמרו "מזמור לדוד הבו להשם בני אלים" והיא תתרפא. וכך היה. חזרה לאיתנה. איזה קידוש השם גדול. שאלו אותו מה לתת לו ? אמר להם, כלום. החכם עושה לשם שמיים שהאישה תתרפא. אשת ישראל סובלת. שאלו את רבי שלמה דואק למה הוא לא עשה את זה בעצמו הרי הוא רב גדול מאד. ענה להם. נכון, אבל נשמתו של רבי יהודה פתיה היא מהגבול של החיצונים המזיקים והם מפחדים ממנו. אני נשמתי ממדרגה אחרת לכן לא רציתי להתעסק בזה. יש נטיה ברוח לזה ויש נטיה אחרת ברוח. הענין תלוי לא בגדלות הנשמה אלא במקור מחצבתה. לכל אחד המחצב שלו.

רבינו האר"י כותב, שכאשר אדם עושה מצווה היא מאירה בשורש נשמתו למעלה. ושורשי הנשמה שונים מאד בין אדם לאדם. לכן תמצא שיש חכם שאוהב ללמוד ספרים אילו ואילו השני אוהב ללמוד משהו אחר. זה בקיא בספרים אלה וזה בקיא בספרים אלה. זה לא אומר שזה חכם וזה חסר. כל אחד יש לו נשמה שלו שמאיר שם. מאותו שורש יכולים להיות גם אנשים פשוטים ויכולים להיות גם חלילה רשעים. ואם האדם יעשה עוון הוא יפגע לא רק בנשמתו אלא בנשמת כל אלה שמאותו שורש. לכן הווידוי הוא בלשון רבים. למה הווידוי הוא בלשון רבים ? אנחנו לא מתוודים רק על העוונות הפרטיים שלנו מכיוון שכל ישראל ערבים זה לזה, וגם על כל הנשמות שבאות משורש נשמתנו. אולי יש יהודי אחד שנמצא כעת בוונצואלה וחטא כעת איזה חטא כבד מאד, אתה יכול להתוודות ולכפר גם על הקלקול שהנשמה שלו עשתה. לא לכפר במקומו. אבל את אותו כתם, את אותה סתימה שהוא עשה במקור שעכשיו בעקבות קלקול הצינורות השפע לא יורד, יבוא אחד שהוא מאותו שורש נשמה ויתקן את מה שצריך לעשות.

בדומה היה מעשה עם רבי יעקב אבולעפיה, תלמיד של רבינו האר"י. פעם שלח אותו רבינו האר"י למצרים. רבי יעקב היה אומר תיקון חצות ולומד תורה ע"י הנר שדלוק לידו. אחרי שעתיים הוא שומע קולות משונים מאד. הוא רואה מחזה משונה מאד. רואה פרות חורשות ואנשים משונים מאד מכים אותם מכות נמרצות.

ומכריחים אותם לחרוש וזה בשעות של שתיים לפנות בוקר. עם המכות הנמרצות הפרות נשארות שלמות. ואחרי זה שוב מכים בהם. כשנחו הפרות שאל, ריבונו של עולם מה זה ? רוחות או שדים ? מזיקים או מלאכים ? פתאום הוא רואה שהפרות מדברות כבני אדם. הן אמרו לו, אנחנו לא שייכים לעולם הזה, אנחנו שייכים לעולם האמת. אז מה זה ? מה הן עושות כאן ? ענו לו שהם היו מגלחים את זקנם בתער והיו מגלחים את הפיאות ולכן הם נענשים על זה. בבקשה ממך, אתה תלמידו של רבינו האר"י, שהוא גדול מאד ומכריזים עליו בשמיים. שמענו שאם הוא יתפלל עלינו אנחנו ננצל מהעונש הזה. הוא מהר לצפת ומייד רץ לרבינו האר"י. ראה אותו רבינו האר"י התחיל לצחוק. אמר לו מה ראית ? אמר לו רבינו האר"י, אתה יודע מדוע הם נענשו ? מכיוון שכתוב בפסוק "לא תקיפו פאת ראשכם" ראשי תיבות "פרות", חסר ויו. ולמה אתה ראית את זה ? אלה משורש נשמתך שלך. אתה תתפלל עליהם. תתן צדקה. תתענה. תלמד תורה לעילוי נשמתם ויתוקנו. כך היה. בלילה באו האנשים האלה ואמרו לו "תנוח דעתך כשם שהנחת את דעתינו". הצלת אותנו מהדין המר והקשה הזה.

היום לצערינו זה מצוי. אפילו בחורים צעירים יראי שמיים לא מקפידים על זה. איסור תורה "לא תקיפו פיאת ראשכם". זה איסור תורה. פעם אחת הייתי סנדק ואבי הבן הזמין מישהו להביא לי את הילד. אני מסתכל ורואה שאין לו פאות. אמרתי אוי ואבוי מסכן הילד הזה עכשיו. רמזתי לו לאבא "אתה אבי הבן תביא את הילד". ואז הוא הביא אותו.

ואעשך לגוי גדול

בראשית יב, ב

יהיו לך הרבה מלאכים שילוו אותך ויעזרו לך. אומר הזוהר הקדוש, כל אדם ואדם שעושה איזה מצווה יש מחנות של מלאכים שרצים לסייע בעדו ולשמור עליו כדי שיעשה מצוות. למה ? הרש"ש כותב בספרו נהר שלום שאנחנו עושים מצוות גם

המלאכים מקבלים שכר על זה. למה ? אנחנו מורידים שפע לעולם ע"י קיום המצוות אז גם הם מקבלים מהשפע הזה.

לעומת זאת, חס ושלום, חס ושלום, אם אדם נכשל בעבירה גורם קלקול בעולמות והמלאכים בוכים. יותר מזה הגמרא אומרת שהמלאכים שמלווים אותו עוזבים אותו ובורחים ממנו. לכן אמר הפסוק על מי שחוזר בתשובה, "**דרכיו ראיתי וארפאהו ואשלם ניחומים לו ולאבליו**" מי אלה "**אבליו**" ? אלה המלאכים שמלווים כל אדם ואדם. "**כי מלאכיו יצווה לך לשמרך בכל דרכיך**". ברגע שהוא חוטא הם עוזבים אותו ובוכים. האיש שהם היו מופקדים עליו נעשה רשע והם לא יכולים להיות איתו. והם ממתינים לו. כשהוא חוזר בתשובה הם הראשונים לשמוח.

פירוש אחר, "**ואעשך לגוי גדול**" זה ענין של פריה ורביה. אברהם אבינו נולד עקר. אומר אברהם לקב"ה, "...והנה בן ביתי יורש אותי..." אמר לו הקב"ה, "צא מאצטגנינות שלך, אברם אינו מוליד אברהם מוליד". הקב"ה ברך אותו בפריה ורביה. אברהם אבינו שמח.

> **ואברכך**

בממון. אדם צריך כסף לעשות מצוות.

> וְאֶעֶשְׂךָ, לְגוֹי גָּדוֹל, וַאֲבָרֶכְךָ, וַאֲגַדְּלָה שְׁמֶךָ, וְהְיֵה, בְּרָכָה.
>
> בראשית יב, ב

◆ מה זה "והיה ברכה" ?

שתזכה לזכות אחרים. למה אברהם היה צריך לנדוד ? למה היה דומה אברהם ? לצלוחית של פליטון, בושם נפלא מאד. בקבוק בושם הכי יקר בעולם. סגור כלי בתוך כלי והיה מונח בתוך ארון נעול. והארון בתוך חדר נעול בכמה מנעולים. אף

אחד לא יודע שיש בושם כזה יקר. בא הבעלים פתח את החדר, פתח את הארון, הוציא את הכיסוי של הבקבוק ועוד כיסוי וכיסוי. נענע את הבקבוק וריחו התפשט בכל העיר. כך היה אברהם אבינו. כשהיה באור כשדים אף אחד לא הכירו. בא הקב"ה ואמר לו לך לך. תתחיל לזוז להתנענע. יצא החוצה והחל ריחו בכל העולם נודף.

◆ **ומה זה "אל הארץ אשר אראך" ?**

אומר המדרש שאברהם אבינו לא ידע לאן. היה הולך מעיר לעיר ובודק את מעשי האנשים. כשהגיע לארץ ישראל הרגיש קדושה. ראה את הקדושה אמר, זו הארץ שהקב"ה בחר לתת לי לשבת בה ולאהוב אותה.

פירוש אחר, "והיה ברכה", תוכל לברך אחרים.

פירוש אחר, "והיה ברכה", זו כוונת התפילה בשמונה עשרה שאנו אומרים "מגן אברהם". תחילת התפילה "אלוקי אברהם, אלוקי יצחק ואלוקי יעקב" ובמה חותמים ? חותמים מגן אברהם. מקשים התוספות. יש לנו כלל כל ברכה שאין בה שם ומלכות (צריך להיות ברוך אתה השם אלוקינו מלך העולם) אינה ברכה. אז איפה פה שם ומלכות ? אנו אומרים, אלוקי אברהם, אלוקי יצחק ואלוקי יעקב, אבל לא אומרים "מלך העולם". אז ההסבר הוא כשאתה אומר "אלוקי אברהם" זה במקום "מלך העולם" מכיוון שביחס עליו אומר הקב"ה "והיה ברכה".

ואברכה מברכיך

בראשית יב, ג

מי זה ? זה היצר הטוב. יצר הטוב הוא בעד האדם, מייעץ לו תמיד לעבוד את הבורא.

מקללך אאור

זה יצר הרע. שהוא כולו קללות. כולו דברים רעים. אם אתה רואה אדם שדרכו לקלל תברח ממנו. ידוע שנשמתו מהסטרא אחרא. מי שמברך נשמתו קדושה. מי שרגיל לקלל השם יצילנו. בפרט אם הוא כעסן אוי ואבוי.

וְנִבְרְכוּ בְךָ, כֹּל מִשְׁפְּחֹת הָאֲדָמָה

בראשית יב, ג

כל ניצוצות הקדושה שיש באדמה ידבקו בך. אתה תתקן אותם. אתה תתקן את העולם. למה אמר לו את כל זה ? הזוהר הקדוש בתיקוני הזוהר, כותב שאברהם אבינו הוא גלגול האדם הראשון. כשאדם הראשון חטא פזר חלקים של קדושה בכל העולם. עד שבא אברהם אבינו והחל לאסוף אותם. לכן תפקידו של אברהם אבינו הוא להשיב אנשים בתשובה. גם רחל אמנו, עליה השלום, עקרת הבית שבי"א בחשוון יום פטירתה, היא היתה השכינה, אורות המלכות שהתפזרו בכל מיני מקומות בעולם. והיא גלגול של חוה. יעקב אבינו גם כן ניצוץ של האדם הראשון. אומר רבינו האר"י, ואל תתמה שהם היו בדור אחד. הרי אברהם יצחק ויעקב ראו זה את זה. 15 שנים. אברהם היה בן 100 כשנולד יצחק. יצחק בן 60 כשנולד יעקב. ואברהם אבינו נפטר בגיל 175. תעשה חשבון ותראה שהיו 15 שנים חופפות. ידוע שיעקב ועשיו ישבו ללמוד תורה מפי אברהם אבינו. מגיל 0 התחילו ללמוד. בפרשת תולדות, **רבי יהונתן בן עוזיאל** כותב על עשיו שהוא נולד בחור שלם עם ציפורניים ושיער ארוך של בחור בן 18. כמו ג'ון לנון. ולמה היה שמו עשיו ? כי היה עשוי. רשעים בחייהם קרויים מתים. כשיצא עשיו מרחם אימו עקר את הרחם של רבקה. "מה היא תביא עוד ילדים ויהיו לי בעיות ירושה ?" מסכנה. כזה רשע. הקב"ה שונא אותו. הקב"ה אומר, "אוהב את יעקב ואת עשיו שנאתי".

וילך איתו לוט

מייד כשאברהם אבינו יוצא לדרך, בא איתו היצר הרע.

וְאַבְרָם, בֶּן-חָמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה, בְּצֵאתוֹ, מֵחָרָן

בראשית יב, ד

מגיל 5 שנים ללמוד מקרא. לא 5 פלוס. גמר ארבע, ביום הראשון לשנה החמישית לוקחים אותו ללמוד מקרא.

ימי שנותינו בהם 70 שנה ואם בגבורות 80 שנה.

שרי היתה איתו. גוף האדם נקרא שרי והנשמה תקרא אברם. לכן אמר אשתו כגופו.

יש קושיא, הקב"ה אומר לאברהם, תשמע בקולי יהיה לך ילדים ויהיה לך כסף. הלא גמרא מפורשת במועד קטן, "**בני חיי ומזוני לא בזכותא תליא מילתא אלא במזלא**." זאת אומרת אם יהיה לאדם בנים או לא ? כמה בנים יהיה לו ? כמה יחיה ? ואיך יהיו החיים שלו ? בריא או חולה ? כמה ממון יהיה לו ? יהיה לו אוכל או לא ? זה לא קשור בזכויות. זה מזל שנגזר עליו בשמיים. אז איך פה אומר הקב"ה לאברהם תשמע בקולי יהיה לך בנים ויהיה לך ממון ? שאלו את הרשב"א את השאלה הזו ? הרשב"א משיב תשובה ניצחת. "דע שכל מה שאמרו "בני חיי

ומזוני" זה באדם פרטי. אבל ציבור זה לא כך. ציבור יקיימו מצוות השם ויקבלו. לכן תראה בקריאת שמע הנוסח בהתחלה הוא ביחיד, "ואהבת את השם אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך....." בהמשך, "והיה אם תשמעו את מצוותי אשר אנוכי מצווה אתכם....." לשון רבים. ואח"כ מתחיל לתת מתנות: "נתתי מטר ארצכם בעיתו ואספת דגנך ותירושך ויצהרך....." איך זה ? הרי "שכר מצוות בהי עלמה ליכא". אומר הרשב"א, ציבור שעושים מצוות יקבלו שכר. ציבור יתפללו על הגשם יבוא גשם. יחיד יתפלל על הגשם לא ישמע לו השם יתברך. לגבי מלך זה משהו אחר. המלך אם יש לו חכמה כל המדינה בסדר. אם המלך טפש אז כל המדינה אחריו הולכת לאבדון. "מלך במשפט יעמיד ארץ". מלך, אף על פי שהוא יחיד הוא משפיע על המדינה כולה. מלך וציבור נחשב דין אחר. אברהם אבינו היה מלך. כשנפטר אברהם אבינו כל מלכי העולם באו להלוויה שלו. פשטו את כתרם מעל ראשם והניחו על ארונו של אברהם. היו מספידים אותו, אוי לו לעולם שאבד מנהיגו, אוי לה לספינה שאבד קברניטה. למה ספינה ? רבינו בחיי מתרץ שבמנהיגות יש יכולות שונות. יש מלך שיש לו יכולות להנהיג 50000 איש ויש מלך שיכול להנהיג 10000 איש. רק מלך המשיח יכול להנהיג את כל העולם. ישתחוו לפניו כל לאומים. לא תהיה אומה שלא תכנע ולא תשלח דורונות למלך המשיח. כזה איש עצום. אבל יש אדם גדול או מנהיג גדול או רב גדול אבל בבית שלו לא יכול להנהיג את הילדים שלו, לא יודע לחנך את אשתו, לא יודע ליישר אותה, היא שולטת עליו. כמו המעשה שהיה בעיר אחת שהיה לה רב גדול שכולם פחדו מפניו אבל הרב היה מפחד מאשתו ואשתו היתה מפחדת מהחתול של השכונה. אז אמרו כל העיר מפחדים מהחתול.

אברהם אבינו היה כל כך ענק שהיה יכול להנהיג דור שלם וספינה גם כן. מה שתתן לו להנהיג היה יכול להנהיג.

הגמרא, במסכת מועד קטן, בדף ט' דנה בזה ש"**אין מערבין שמחה בשמחה**". לכן בחול המועד אסור לשאת נשים. ושמחת בחגך ולא באשתך. הגמרא מדברת על בית

המקדש. בנין בית ראשון הסתיים בשמונה לחודש תשרי. ומייד שלמה המלך עשה 7 ימי משתה ואוכל. העשירי זה יום הכיפורים. מתי בני ישראל אכלו ביום הכיפורים ? בזמן ששלמה סיים לבנות את בית המקדש. ב י"ד בתשרי הסתיימו שבעת ימי המשתה של בית המקדש. התחילו שבעת ימי חג הסוכות. בפסוק כתוב, "**שבעה ושבעה ארבעה עשר**". אנו יודעים ששבעה ושבעה ארבעה עשר, אלא העניין הוא שבא הפסוק ללמדנו שאין מערבין שמחה בשמחה. נגמרו ימי השמחה של בית המקדש התחילו ימי השמחה של סוכות. אחרי חג הסוכות חשבו העם שטעו שאכלו ביום הכיפורים. יצאה בת קול ואמרה, "כל מי שהשתתף בשמחה של בית המקדש מזומן לחיי העולם הבא. לכו לאהליכם לשלום". מה פירוש "לכו לאהליכם לשלום" ? בשרו אותם, שכל אחד יחזור הביתה וימצא את אשתו טהורה. וכל ישראל התעברו נשותיהם באותו לילה. ואחרי תשעה חודשים כולם ילדו בנים זכרים. אז ידעו שנס גדול כזה זה מאת השם.

תום ה 14 יום זה שמחת תורה. שלמה ברך את כולם. עשו שמחת תורה ושוב ברך אותם שלמה המלך. שאלה הגמרא ? מדוע ברך אותם שוב ? הרי אתמול ברך אותם. מה קרה ? מכאן למדים, שתלמיד שהיה בבית רבו, ונפרד מרבו, אך נשאר ללון בעיר, למחרת אסור לו ללכת עד שילך עוד פעם לרבו לבקש ממנו ברכה. ככה עשו ישראל. בליל השביעי, בליל הושענא רבא, שלמה ברך אותם. אבל נשארו לשמיני עצרת. אז מייד באו לקבל ברכה משלמה המלך, רבם שהיה גדול ישראל.

הגמרא מספרת על שני תלמידים שישבו לפני רבי שמעון בר יוחאי, יונתן בן אמסיי ויהודה בן גרים. סיימו ללמוד אצלו את כל הש"ס ברך אותם. בלילה לנו ולמחרת בבוקר אחרי תפילת שחרית באו עוד פעם לרבי שמעון לקבל ממנו ברכה. אמר להם, אני אתמול ברכתי אתכם, למה באתם שוב ? יודע רבי שמעון את התשובה אך הוא רוצה לדעת מה הם יגידו. אמרו לו, אתה למדת אותנו, שאם תלמיד לן בעיר צריך לחזור לרב שלו לקבל ברכה. מייד קרא רבי שמעון לבנו, רבי אלעזר, מפני שלא כל אחד יכול לברך. אמר לבנו, שני התלמידים האלה הם אנשים עם צורה.

צורה זה נשמה. לא חומר, גוף. יש להם תוכן. לך אליהם שיברכו אותך. הלך אליהם ואמר להם אבא שלי ביקש שתברכו אותי. אמרו לו בסדר וברכו: "יהי רצון מלפני אלוקי השמיים שתזרע ולא תקצור. תכניס ולא תוציא. תוציא ולא תכניס. יחרב ביתך. יחרב גם האושפיזין שלך. השלחן שלך יהיה הפוך כל הזמן. ולא תראה שנה חדשה" בא לאבא שלו. שלחת אותי לקבל ברכות קבלתי קללות. אמר לו רבי שמעון, מה אמרו לך ?

שתזרע ולא תקצור.

אמר לו רבי שמעון, זו ברכה גדולה. תביא ילדים ולא ימותו בחייך.

תכניס ולא תוציא.

הילדים שלך יתחתנו והכלה תיכנס ולא תצא לעולם. כלומר, היא לא תתאלמן ולא תתגרש.

תוציא ולא תכניס.

הבנות שיהיו לך, לא יתגרשו או יתאלמנו ויצטרכו לחזור אליך.

יחרב ביתך.

הקבר של האדם נקרא ביתו. כלומר, לא תמות.

יחרב גם האושפיזין שלך.

זה העולם הזה. שיהיה לך שקט בעולם הזה.

השלחן שלך יהיה הפוך כל הזמן.

אתה יודע כמה ילדים לך ? אואו. כל אחד רוצה משהו. אבא. אבא. קורקינט, אופניים, כל הזמן מבלבלים את השלחן. מה אוכלים ארוחת ערב?

"ולא תראה שנה חדשה"

האישה נקראת שנה. לא תצטרך לגרש אותה ולא תמות אשתך ותצטרך לקחת אחרת.

שואלים המפרשים, למה בלבלתם אותו ? למה צריך שהוא יבכה והוא ילך לאבא שלו ואבא שלו יצטרך לתרגם את הקללות לברכות ?

השטן עומד לשמוע את הברכות כדי לעשות עין הרע. כשהם אמרו את זה בצורת קללות השטן מחא כפיים ורקד. ואמר בן יהי רצון והנה בא לאבא שלו ואבא שלו אומר אלה ברכות. זו כוונת הפסוק **וַאֲבָרְכָה מְבָרְכֶיךָ וּמְקַלֶּלְךָ אָאֹר". אני מברך את מברכך ואת זה שעושה את עצמו "מקללך" והוא מתכוון "ברכה".**

אמרי נא אחותי את

למה אברהם אבינו דואג על רציחה ולא על "אשת איש" ? הרי שבע מצוות בני נח הן, עבודה זרה, שפיכות דמים, גזל, לוא דברכת השם, אבר מן החי ודינים.

רציחה פעם אחת רוצחים. אבל אשת איש כל רגע שהוא איתה והיא נשואה עובר עבירה. והמצרים שטופי זימה. טוב להם לחיות עם אשת איש ולא עם אישה פנויה. אז אברהם אבינו עשה בחכמה. הוא ידע שיש להם יצר הרע גדול והם דווקא מתעסקים עם נשואות ולא פנויות. אז הוא אמר לה, "אמרי נא אחותי את למען ייטב לי בעבורך וחייתה נפשי בגללך גם". גם ימנע מרציחה, לא ירצחו אותי כשיראו את הממון שלי וגם יחשבו אותך פנויה כי הם מחפשים רק נשואות. מים גנובים ימתקו. הרשע מחפש איפה אפשר לגנוב. יש לפניו של היתר הוא לא יקח של היתר. הוא יקח דווקא של איסור.

הגר אמרה, מוטב לי להיות שפחה בבית של אברהם אבינו ולא מלכה בבית אביה, בית מלך מצרים. הכירה מי זה אברהם אבינו. אח"כ כתוב "ותלך ותתע". מה דרשה הגמרא ? חזרה לגילולי בית אביה. עבודה זרה נקראת מעשה תעתועים. חזרה לעבוד עבודה זרה.

- **רחל אמנו מה מעלתה ?**

מידת השתיקה.

במשך שבע שנים שולח יעקב מתנות לרחל ואביה נותן את המתנות ללאה. ורחל שותקת. הבנים שלה אחזו פלך השתיקה. יוסף במשך 17 שנים לא גילה לאבא שלו שאחים שלו מכרו אותו. אותו דבר בנימין, שנולד באותו לילה שהיא מתה. רבינו בחיי אומר שרחל נפטרה בגיל 26. אבני החושן הם, לשם, שבו ואחלמה, תרשיש, שוהם וישפה. האבן של בנימין היא ישפה. זאת אבן מאד יקרה. מה זה ישפה ? אומרת הגמרא, יש פה. היה לו פה ולא דבר. מי יצא מבנימין ? שאול המלך. כששלח אביו של שאול לחפש את האתונות, הוא הלך לשאול היכן הרואה ? הגיע לרמות איפה שקבור שמואל הנביא, מייד הקב"ה אומר לשמואל, "בא בנו של קיש, זה המלך של ישראל, מהר תמשח אותו." לקח אותו ומשח אותו למלך. אמר לו איפה האתונות. הלך ומצא את האתונות. חזר לאביו עם האתונות. את דבר המלוכה לא הגיד לו. לא אמר לאביו, אבא עשו אותי מלך. כשבאו להכתיר אותו ליד כולם, ו"**הנה הוא נחבא אל הכלים**". צנוע היה שאול. אחריו באה אסתר המלכה. היא מצאצאיו. "**אין אסתר המלכה מגדת את עמה ומולדתה. כאשר ציווה עליה מרדכי. ואת מאמר מרדכי אסתר עושה כאשר היתה באומנה איתו**". וגם מרדכי היה שתקן. כשהיה צריך לצעוק צעק. "ויזעק זעקה גדולה ומרה." אז שמעו אותו בשמיים.

ספר לי **רבי יהודה צדקא זצ"ל**, "תדע אני הכרתי שני צדיקים בדור שעבר, שניהם גדולים היו במידת השתיקה. החפץ חיים שכתב את המשנה ברורה. היה שתקן גדול. כשהיה מוכר את הספרים שלו כינו אותו מוכר הספרים. היה גם מתלבש פשוט. כל הזמן נלחם על שמירת הלשון. הוא בא לעולם בשביל זה. להזהיר את האנשים. השני היה "כף החיים". זה חיים וזה חיים. **החפץ חיים ורבי יעקב חיים סופר בעל כף החיים**. **ורבי יעקב חיים סופר** היה שתקן. היה לומד פה בבית הכנסת "שושנים לדוד" בירושלים. אחרי שהם נפטרו מי ראשי המדברים בעולם ? משנה ברורה וכף החיים. אתה רוצה ללמוד שלחן ערוך אתה פותח משנה ברורה. הוא הראשון שמדבר. הוא מסביר את כל ים הפוסקים. אתה רואה את הגדלות שלו. למה זכה ? כי היה שתקן גדול. אותו דבר כף החיים. היה שתקן גדול ולא הכירו בו שהוא כזה גדול. הוא כתב שמונה כרכים על אור החיים, ועוד שני כרכים על יורה דעה.

ועוד ספרים נוספים. מי ששותק זוכה למדרגות עצומות. גם רחל אימנו. מכל הצדיקים קול של מי נשמע ? רחל ! **קול ברמה נשמע, נהי בכי תמרורים, רחל מבכה על בניה. מאנה להנחם על בניה כי איננו. כה אמר השם מנעי קולך מבכי ועינייך מדמעה ויש שכר לפעולתך ושבו מארץ אויב.** אז היא שהיתה שותקת עכשיו היא צועקת, יש לה רשות לדבר.

בדומה לזה, **הרב חיד"א** כותב, שאם אתה רוצה ללכת להתפלל בקבר של צדיק, לך לקבר של צדיק שלא נהנה מאחרים. כי זה שלא נהנה מאחרים התפילה שלו למעלה בשמיים עושה פירות ופרי פירות. כמו **רבי פנחס בן יאיר** שלא נהנה מעולם מאחרים. **שמואל הנביא**, אפילו מים לא לקח מאחרים. היה מביא איתו קנקן של מים כשהיה הולך ללמד תורה את ישראל. לא רצה להנות מאחרים. אז אחד שלא נהנה מאחרים התפילה שלו עושה פירות בשמיים. למה ? אין לו שום אינטרס. שום נגיעה. זו מעלתו גדולה מאד.

> **אל תירא אברם אנכי מגן לך**
>
> בראשית טו, א

◆ **מה זה אל תירא ? ממה הוא פחד ? תגיד שהיה חושש או דואג. למה אל תירא ? מאיפה בא הפחד ?**

בבראשית רבא אמר, אברהם אבינו פחד שאחרי שהוא ראה שהוא ניצל מאור כשדים, הוא יפסיד את שכרו. אפילו שהוא מסר נפש לפרסם את הקב"ה (הלך וצעק על נמרוד שעשה את עצמו אלוקה, בא אברהם אבינו תפס את נמרוד וזעזע לו את הכסא, כך אומר המדרש. אמר לו, מי אתה ? אתה יילוד אישה. אתה אומר שאתה אלוקים ? נמרוד זרק אותו לכבשן האש והוא יצא חי.) הוא חשב שבגלל שנעשה לו נס הפסיד את כל שכרו. תראה איזה צדיק. אמר לו הקב"ה, אל תירא אברהם שניצלת מאור כשדים, ואל תירא אברהם שניצלת מחמשת המלכים, יש לך הרבה שכר. אנוכי מגן לך.

◆ **ויפול אברהם על פניו וישחק ויאמר הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד**

הבראשית רבא מביא את הירושלמי: ישחק. האמת שיצחק אבינו שמו האמיתי בשין עם נקודה משמאל. ישחק בשין 300, נתן צ' בשמו, ירד 210 . אלו ה 210 שנים שהיו במצרים. הוא הוריד משמו כדי שישראל יצאו ממצרים לפני הזמן. מכאן לומדים שלא לקצר שמו של אדם.

> **בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה, נִמּוֹל אַבְרָהָם, וְיִשְׁמָעֵאל, בְּנוֹ. כז וְכָל-אַנְשֵׁי בֵיתוֹ יְלִיד בָּיִת, וּמִקְנַת-כֶּסֶף מֵאֵת בֶּן-נֵכָר–נִמֹּלוּ, אִתּוֹ.**
>
> בראשית יז, כו–כז

רבי אשר בן יחיאל, הרא"ש, אביו של **רבי יעקב בעל הטורים** , היה גדול הדור, כולם פחדו מפניו, היה פוסק עצום. בנו, רבי יעקב כתב ארבעה טורים על השלחן ערוך. הוא קרא להם שמות, אור החיים, חושן משפט, יורה דיעה ואבן העזר. עשה מכל התורה כולה ארבעה טורים, כנגד הטורים של החושן של הכהן הגדול. יום אחד אביו אמר לו, "יעקב אתה כל עסקך בתורה שבעל פה תכתוב חיבור על תורה

שבכתב." נכנסו הדברים לליבו. הודיע לאשתו שכל הלילה לא תביא לו כלום ולא תפריע לו, הסתגר בתוך החדר. ישב וכתב את פירושו על התורה מבראשית עד "לעיני כל ישראל" בלילה אחד. תראו מי זה רבי יעקב בעל הטורים. ענק שבענקים. היה בעל ייסורים גדול. חולה ועני.

אומר רבי יעקב בעל הטורים, "**בעצם היום הזה נמול**" גימטריא "יום הכיפורים". שכל שנה ביום כיפור בעצם היום הזה הקב"ה רואה את הדם של המילה של אברהם אבינו ומרחם עלינו. מילה זה עניין גדול מאד. "הכיפורים" גימטריא "שנה".

ב"**יברך דוד**" אנו אומרים כל בוקר בתפילה "**וכרות עימו הברית**". אברהם אבינו אמר, איך אני אמול ? היום יום הכיפורים. ביום הכיפורים מלים רק מילה שהיא בזמנה. לא אמול. וגם, איך אני אמול את עצמי ? רק מי שכבר מל יכול למול אחרים. לא היה אדם מהול. יוצא שערל מל את עצמו. בא הקב"ה, אחז בסכין וחתך. לכן אנו מברכים, "...**שקדשנו במצוותיו וציונו להכניסו בבריתו של אברהם אבינו**". הראשון שנימול בשמונה ימים זה יצחק. היינו צריכים להגיד "בבריתו של יצחק". אבל כיוון שאברהם אבינו זכה ל"כרות עימו הברית", אז מברכים "בבריתו של אברהם אבינו".

אומר **הזוהר הקדוש**, שזכה אברהם אבינו שיעקב אבינו, בחיר האבות, נישא לרחל. אברהם אבינו אהב את יעקב. הוא פדה אותו. מתי הוא פדה אותו ? אברהם ניצל מהאש באור כשדים בזכות יעקב. כיצד ? כשאברהם נכנס לכבשן האש אמר הקב"ה אני אביא אברהם אחר. אמרו המלאכים: אבל איך יצא יעקב ? הוא צריך לצאת ממנו. ואז הציל הקב"ה את אברהם בזכות יעקב שהיה צריך לצאת ממנו. נמצא מי פדה את אברהם ? "**יעקב אשר פדה את אברהם**". מי זאת אשתו העיקרית של יעקב ? רחל. רחל שהיא מבכה על בניה. למה רחל ? אומר **רבינו האר"י**, כמה יוצא רחל ? 238. מנעי קולך מבכי ועינייך מדמעה. כמה יוצא דמעה ? 119. שתי פעמים דמעה יוצא רחל. לכן, רחל בוכה עלינו ומבקשת רחמים על ישראל.

ה' יגזור עליכם חיים טובים וארוכים.

✦ ✦ ✦

▶ לצפייה במקור השיעור ביוטיוב

לעילוי נשמת אהובינו

אפרים שמעון אריאל ז"ל

בן עוזיהו מרדכי וסיגל

שיחיו חיים ארוכים וטובים

רשימות

הסודות להצלחה שלך

לתת, לאהוב, לצמוח

www.yoursuccesstoolbox.com

סרקו לאתר

לכל החוברות באתר